

Első évfolyam: . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadónya.

PÉCSÉTT. Mária-u. I. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca I. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

Patres conscripti.

Pécs, 1896 március hó 7

(*) Összegyűjtötték a napokban a II. és III. kerület választó polgárait abból az ötletből, hogy tanácskozzanak és esetleg megállapodjanak, vajjon kik legyenek azok az érdemes és tekintélyes polgárok, kik méltók lennének a polgárságot a város közgyűlési termében képviselni. Délután 5 órára voltak egybehiva a II. kerületbeli szavazók a nőegylet Deák-utcai helyiségébe, a kik midőn a kitűzött óra elközelgésével szép csendesen, hármásával-négyesével szál-lingózni kezdtek a nőegyleti épület felé, hát az ajtóban a mi érdemes polgármesterünkkel találkoznak, a ki az épületből jött és bizonyosan tanácskozásokat folytatott az „intéző férfiak“-kal.

Volt alkalmunk hallani, hogy egyik-másik polgártárs azzal bicsakolta meg magát a teremlépés előtt, hogy „Biz én egy tapodtat sem megyek, hisz már ugyis megállapították a lisztát nélkülünk, minek egyem én abból a levesből, a mit a polgármester ur főzött és most csak kitalálják nekünk az ő kuktái?“ — „De gyérünk be, komám — mond a másik polgártárs — hisz nem ott volt a mi polgármesterünk, hanem valami másik gyűlésen, mely szintén ebben a házban folyt le.“ Bizony, nagy kapacitálásba került,

míg a nyakas szavazó polgárt bemenetelre lehetett birni.

A terem közepén egy zöld posztóval leterített asztal volt, mellette ült K r a s z n a y Mihály kir. tanácsos és Z á r a y Károly dr.; köröskörül pedig ismerősök, a kik eljöttek, mert hát kíváncsiak voltak az ige meghallgatására. A mi makacszkodó polgártársunk is leült egyik hátulsó sorban levő nádszékre és ott szivta magába a szép szavakat, mikkel az értekezlet jegyzőjévé avánzsírozott Záray Károly dr. traktálta az egybegyűlteket, elmondva körülbelül ugyanazokat a dolgokat, melyeket egyik lap-társunk nagybetűs cikkelyként hozott, a minek tenorja az vala, hogy a polgárok ne a személyes érdekeket, az egy e n i h i u s á g o t, hanem az igazi érdemet tekintsék zsinórmértékül.

Ez alatt a szép beszéd alatt vissza-érkezett a mi polgármesterünk, mert elcserélte a kalapját, a mit csak az utcán vett észre. — „No lám — szolt az előbbi makacs polgártárs — hogy itt konferált az előbb a mi nagyságos urunk, mert különben nem itt kereste volna a kalapját!“ Ez a megjegyzés aztán beigazolását találta midőn Záray ur előállott magával a lisztával, mely szerint a kilépő hét bizottsági tag közül kettőnek a nevét véglegesen törölni hozza javaslatba, a többi öt megmaradna. Persze, ez a két új városatya személye érdekelte legjobban az értekez-

let tagjait, a kik ott pártkülönbség nélkül megjelentek. Nos hát, az eredmény, a kitalált leves, az egybegyűlteket nagy részének nem izlett, és bizony nem is vették be, hanem megindult a mozgalom, hogy olyan jelöltek neveit hozzák forgalomba, a melyek birtokosai legeslegtávolabb állanak a polgármester ur akaratától, mely már ezentul nem mindenben fog teljesedni.

Engedtessek meg nekünk ezután a bevezetés után egy kis kitérést tennünk. Azt a talmi szabadelvűséget, a mely megmérgezte politikai és társadalmi erkölcsünket, a mely korrumpálta köz- és magán-életünket, a mely még a pécsi legdemokratikusabb polgárokkal is megsüvegelteti a tekintély Geszleri kalapját: senki sem fogja tőlünk irigyelni. Talán itt volna az ideje, hogy szakítsunk ezzel a szolgál iránnyal, és emancipálja magát Pécs város gondolkozó polgársága az alól az oktroy alól, mely mintegy 25 év óta csak a kaszárnyaépítkezésekben és egoisztikus jóakarásban nyilvánult a torony alól. A pécsi polgároknak jövőben nem szabad megfeledezniük arról, hogy ők pécsi polgárok és senkinek sem lesznek, még akaratlanul sem vak eszközei, annál kevésbbé annak a pártpolitikának, mely a torony alól intézi Pécs város ügyeit, mely az egykor milliókkal rendelkező Pécs városát úgy eladósította, hogy három generáció sem fogja azt kiheverhetni.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Mivelhogy mindennek végének kell lennie, azonképpen tehát elmúlt e hét legelső napján a pécsi közönség elitejének a legszebb szórakozása is: a jótékony nőegyleti thea-estélyek utolsója. És bár messze van még az idő, mikor újra jól esik a melegítő thea, s a mellé puha kis kacsóskák által nyújtott cukros sütemény, de azért az utolsó thea-estnek minden vendége egy szívvel-lélekkel így bucsuzott el egymástól:

— Viszontlátásra a jövő téli thea-estéken!

Pedig, hajh, nagy idő van még addig hátra. Közben esik a magyar nemzet legnagyobb ünnepe, a mi egyszermind a leg-ritkább is, mert hiszen csak m i n d e n e z e r e s z t é n d ő b e n ismétlődhetik: az ezeréves ünnep! Mennyire megváltozik ez ünnep után az idők képe: ki tudná ezt előre megjósolni?! Lám, már is egy örvendetes, egy megörökítésre méltó változás tapasztalható. Az, hogy a magyar ifjúság leteszi a frakkot, klakkot és a laktopánkát, s a helyett rá-más csizmában, magyar ruhában, mentében és kucsmában jár. Milyen szokatlan is lesz

az, ha itt Pécsétt is feltűnik majd az első sarkantyus csizmás, zsinoros attillás magyar gyerek, elhagyva a frakkot és cilindert. Legalább is megnézik úgy, mint a sváb falukból idetevédv klumpás parasztokat megszokták nézni.

Mert körülbelül olyan szokatlan ma már a finom, elegáns, chikkes fiatalság az ősi magyar ruhában, mint például Petőfi Sándor lángszellemű és varázsszerelmű versei — francia fordításban. E héten ugyanis Párisban napvilágot látott egy könyv, melyben magyar költők szerzeményei vannak franciára átültetve; de bizony a francia nyelv bilincsei között minden mást feltüntetnek ugyan, csak a magyar gondolkodást, a magyar érzelmet, a m a g y a r j e l l e g e t n e m, mert ezek a fordítások épen olyanok, mintha n e m m a g y a r p o é t á k i r t á k v o l n a m e g — magyarul és egy magyar fordította volna le őket franciára.

Hogy az idők folyásán különben milyen hamar megváltozhatik minden, azt legjobban mutatják a magyar képviselőház e heti tárgyalásai során az öreg Tisza, a fiatal Tisza, meg Lukács pénzügyminiszter beszédei. A pénzügyminiszter például félti a kiegyezési tárgyalásokat az idők folytán beállható esetleges meghiusulásoktól, s ezért egyszerűen annak a nézetének adott kifejezést, hogy a vámszövetséget Ausztriával á l l a n d ó s i t a n i k e l l. A tisztelt pénzügyminisz-

ter — a saját állását illetőleg is — úgy látszik, valami változástól tart és azért nyilvánít ilyen véleményt: hogy ha már az ő állása nem is állandó, legalább a vámszerződés állandósíttassék most és utódainak ne legyen bajuk vele, s ne szidják őt érte, a miért olyan jól megcsinálta. Node ez a vélemény pium desiderium marad, valamint a kormánypárt az az óhajta is, hogy bár csak sohse beszélne a közlegénynyé ledegradált generális. De bizony beszél az és mindig jókor arra, hogy megmutassa, hogy közlegény léte is félnek tőle; fél a — saját pártja, mert ha beszél, az mindig jelent valamit a szabadelvűtekre nézve. S most — a kiegyezési tárgyalások megfeneklése alkalmából — elég veszedelmes pillanatban beszélt az öreg Tisza Kálmán, egy kissé galsulirozván Apponyi grófnak. A mit a fia, örökös pénzügyminiszter jelölt Tisza Pista csak tóditott a saját beszédével, konkurrenciát csinálva a jó Lukács Bélának.

S most különösen félnek a generális beszédétől a mamelukok. Hogyis ne! mikor Tisza Kálmán olyan kedvelt egyén még ma is az udvarnál, hogy királyt csinálnak belőle. Mert az hiriik, hogy bár Bánffy báró nem is tudta kieszközölni, hogy a király megjelenhessék a magyar országzás millenniumi diszülésén, de annyit elért, hogy a király képviselőtében Tisza Kálmán és egy Esterházy herceg lesz jelen a diszülé-

Pécs város polgársága nem teszi, nem teheti magáévá a hivatalos lisztát és módját fogja ejteni, hogy a f. hó 15-én meg-
estendő bizottsági tagválasztásokon olyan
egyének nevei kerüljenek ki az urnákból,
mely új szellemet visz a városi képviselő-
testületbe, véget vet a praepotens gazdál-
kodásnak és egyáltalában azon lesz, hogy
Pécs városa a második ezerév kezdetén
belépjen a modern városok közé azok min-
den modern adósságai és árnyékai nélkül
és ura legyen önmagának, következésképp ne
tűrjön semmi gyámkodást és gondnokságot
maga fölött.

Azok a hivatalos jelöltek pedig, éppen
azért, mert hivatalosak, nem lehetnek a
polgárság zömének, jobbainak jelöltjei;
miért is e helyütt figyelmeztetjük polgár-
társainkat, tömörüljenek más nevek, érde-
mes egyének köré, ne engedjék magukat
tévútra vezetni olyformán, hogy a szá-
vazataik 5-6 név körül szétforgácsoltas-
sanak, hogy így a hivatalos lisztá győzzön.
Összetartás kell, mert higgyék meg, a hi-
vatalos jelölteknek nincs és nem is lesz
többségük.

H i r e k.

Pécs, 1896. március hó 7.

Ő is ad az orgonához . . .

Egy tolnamegyei községben már régóta
szándékban van a szép, csinos templomban
levő régi rozg orgonát újjal kicserélni; de
nincs meg hozzá a szükséges pénz, azért
néha gyűjtőket küldenek ki a hívek közé,
hogy ki-kinek tehetsége szerint adakozzon.
Így történt a mostkor is. Sokan adtak, de egy
fővénységéről híres polgár ember, (nevezük
Ferenc bácsinak, habár megérdemelne, hogy
teljes nevét kiírjam) ki különben csak nagy
ünnepeken (karácsony, húsvét első napján)
látogatja meg az Isten házáat; eddig még
soha sem adott semmit, habár vagyonából
kikerült volna.

Többen megszólították, hogy adjon már
ő is valamit, hiszen elég szép vagyona van,
könnyen megteheti, de hajthatatlan maradt.

sen. Est ugyan nem akarta a jó Bánffy
Dezso, de hát hosszú orral is azívesen kel-
lett vennie, mert legalább kapott valamit,
ha nem fogadta is örömmel. A kormánypárt
pedig ma még jobban igájába van hajtva
a Tisza királynak, mint valaha, s bár
nagyon valószínű, hogy ez az egész hír a
nagybójtire maradt farsangi komédia, vagy
korán született áprilisi tréfa, de mégis elég
arra, hogy a mamelukok felett Damokles
kardjaként függjön a jövőbizonytalan
kérdése.

A jövőbizonytalan — legalább márc. 15-ikének
esti 5 órájáig — igen sok városatyai aspi-
ránst szeretné most nálunk is tudni. Csodák
csodája, hogy a gondolatolvasó Homes Fejné
aszonyt meg nem kérdeste senki azon a
három estén, mikor antispiritista mutatvá-
nyokkal hódította el a közönséget — a szin-
háztól a Vigadóba, hogy ugyan kik lesznek
az új városatyák? Az aspiránsok számtalanja
két tábor közt ingadozik s bár egyik-
máskor már negyed-ötödében próbálkozik a
városatyasággal, mégis azt mutatják a jelek,
hogy a két tábor közt majd — a pad alá,
akarom mondani, kiesik a megválasztottak
névlistájából. Igaz ugyan, hogy azt tartja a
közönség, miszerint addig jár a korszak a
kutra, míg el nem török, de ismerem én egy
vadász históriát, a melyikben a korszak eltö-
rését, a korszak szépséges szép gaszdaasszonyká-
jának az elbukása előzte meg. A költe-

— Mit bánom én, ha akármilyen is az
orgonya — szokta mondani — nem igen
érek rá én a templomba járkalni, mert sok
a dolgom stb.

Pedig dehogy nem ért volna rá, hanem
templom helyett inkább a korcsmába haran-
gostak neki — poharakkal. Tudták ezt na-
gyon jól a hívek, azért uton-utfélen csak
azzal fogadták: „Adjon már Ferenc bácsi
kend is az orgonára valamit!”

Sokat töprengett a fősvény Ferenc, hogy
mi módon szabaduljon meg az e fajta incsel-
kedésektől — pedig könnyen megszabadul-
hatott volna, ha ad csak legkevesebbet is,
de nem adott — mert amit fősvénysége el-
engedett a félrerakott pénzből vinni, azt a
korcsmában jobb helyen tudta.

Végre aztán mégis kisütött valamit, —
a különben értelmes ember — hogy mi mó-
don menekülhet meg a zaklatástól. Mikor
kérték ismét, hogy adjon valamit az orgo-
nára, mivel a község többi lakói már több
mint 1000 frtot ajándékoztak, imígyen felelt:

— Tudják mit? a község csináltassa
meg az orgonát és én majd a legszüksége-
sebbet adom hozzá.

— Hiszen akkor már nem kell semmi
— mondja neki — addig adjon, a mig nem
kész.

— Nem kell? nem kell? Hát azt gon-
dolják kendtek, hogy szél nélkül tud a
mestram orgonálni.

— Az igaz, hogy nem — felelnek neki.

— Na hát, akkor én fogom a
fujtatóba a szél ajándékozni.

*

Ezen különben nevetségesnek látszó
dologban az a legszomorubb, hogy — igaz.

Magyar Bors.

Napirend 1896. március 8-án és 9-én.

Naptár: vasárnap, márc. 8. — Róm. kath.:
János — Prot.: János. — Görög-kel.: (febr. 25.)
Nagyb. 3. vasárnap. — Zsidó: Adar 23. — Nap két
6 óra 27 percek. — Nyugszik 5 óra 54 percek.
— Hold két 5 óra 17 percek reggel. — Nyugszik 6
óra 07 percek este. — Hétfő, márc. 9. — Róm.
kath.: Franciska. — Prot.: Franciska. — Görög
kel.: (febr. 26.) Porfir. — Zsidó: Adar 24. — Nap
két 6 óra 25 percek. — Nyugszik 5 óra 56 per-
cek. — Hold két 6 óra 43 percek reggel. — Nyug-
szik 6 óra 25 percek este.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg;
légnomádás 751. — Kilátás: a központi meteorologiai

mény hőse Lenke s valami Zaphyr álnév
alá rejtőző poéta írta meg: de hogy hol,
nem árulom el. Elég az hozzá, hogy

„Patyolat karjára korsót ölt szép Lenke,
S úgy jár a patakhoz csöndes éjjelente“

s ott találkozik valakivel, a ki úgy rajong
érte, mint némely sokszor bukott aspiráns a
városatyaságért; de a kit ő ki nem állhat s
a ki mert megharagítja

„Erőt vesz a mérég a kis vadvirágon:
Látja ezt a korsót? . . . A fejébe vágom!
De a sora kegyetlen, kegyetlen a sora óh!
Megcsusz a mlík Lenke s eltörli a korsó!“

Node azért csillag, hogy ragyogjon s azért a
jelölt, hogy elbukjon: tartja a hivatalos párt
s olyan lisztát állít össze, melyből jut is,
marad is — ki. A szerdán tartott előérte
kezleten, a hol hét üres helyre öt régi város-
atyát és két régi aspiránst jelöltek legalábbis
egy tucat pályázó közül, a választók közül
egyének nem is tetszett s hivatalos lisztá s
egy külön névsort körözött, a melyeken mind
ilyen érthetetlen nevek állottak:

Lohogi Mihály,
Erdős Áron,
Nemkell Rezső,
Kacó Ötönös,
Eresztbe Tihamér,
Igenlő Ödön,
Bavasz Dameter,
Ugróci Sándor,
Kivéle Zoltán,
Iszató Ödön,
Kárerte Rudolf.

intézet jelzése szerint ezelen, enybe, esős idő vár-
ható.

Színház: vasárnap délután 3 órakor félhely-
árakkal a „Szép Meluzina“; este 7 órakor „Holto-
míglan“, itt először.

Törv. bizottsági tagválasztó értekezletek az
V. választó kerületben d. u. 3 órakor a Scholtz-féle
„Örcsarnokban“; a IV. ker. d. u. 5 órakor a Hétféje-
delemben, vasárnap.

Községi gyűlések: a Pécsi Consum-egylet évi köz-
gyűlése a városházán d. e. 10 órakor; a pécsi ke-
resk. alkalmazottak betegsegélyező pénztárának köz-
gyűlése vasárnap d. u. 3 órakor a keresk. ifjusági
Kaszinóban.

— (Baranyamegye zászlói.) A
millenniumi kiállítás történeti részében kial-
litandó három darab megyei zászlót ma küldte
fel a várnagyi hivatal az ezredéves kiállítás
igazgatóságához Budapestre. Régi dicsőségünk
megviselt, golyótól szakgatott emlékei szépen
becsomagolva utaznak mostan Budapest felé,
hogy az ezredéves ünnepeken ők is hir-
dessék a nemzet előtt, hogy még sem „Ba-
ranya vagyon utoljára.“ A negyedik régi
megyei zászlót, mely I. Lipót korából való,
a megyei banderium vezetője fogja lobog-
tatni a millenniumi diszmeneten a megye
banderistái előtt.

— (Adókiivetőbizottsági tagok.)
A városi adókiivető bizottságba a pécsi m.
kir. pénzügyigazgatóság egy átiratban Szei-
fritz Antalt és Egry Józsefet proponálja
rendes tagokul, póttagokul pedig Böhm C.
Felixet és Piacsek Gyulát.

— (Életmentő bádogos.) Mióta a
Kaposvize megáradt és így elöntötte a Dom-
bovárnál húzódó „berket“, van örömük a
gyermekeknek, mert csónakázhatnak a víz-
ben a közel fekvő falukig is. De majdnem
halálos végű lett e hó 6-án Kiss Dezső 15
éves dombóvári fiura nézve, ki szintén ked-
vet kapott a csónakázáshoz; de nem lévén
megfelelő járműve, teknőt bocsátott a vízre
és abba ült. Eleinte jól ment minden, de
mikor a parttól már jó messzire eltávozott, a
teknőből lett csónak felborult és Kiss Dezső
rémes sikoltással lebukott a jéghideg vízbe
és eltűnt a víz alatt. A partron állók rémulve

Erre a lisztára mindenki csak mosoly-
gott, de az elégedetlen tag nagy elkeseredve
jegyezte meg:

— Ezek legalább olyanok, a kik még
sohasem buktak meg a választáson. Minek
forszírozni azt, a mi ugyis hiábavaló!? Te-
gyetek hozzájuk még engem s egy tucat
közül csak be birtok választani kettőnket!

És mérgesen vágta egy sarokba a hi-
vatalos lisztát, meg az ő „saját külön“ liszt-
táját is, a mit mikor sűrűgetéskor megtalált
a házmeister leánya, nagyon megörült neki,
mert éppen most tanulja az iskolában a nagy
kezdőbetűk írását. Szépen le is pingálta azo-
kat a palatáblájára s aztán másnap meg-
mutatta a tanítónő kisasszonynak. Az nem
értette ugyan a kis leány jóslatát, de azért
megdicsérte a szorgalmáért.

— Csak légy szorgalmas, leányom. Már
a költő is azt mondja:

Tudod, mi az erő? Akarat,
Mely előbb, vagy utóbb, de borostyánt arat!

A borostyán helyett ugyan valami kis
mandátum sokkal jobban esnék a sok aspi-
ránsnak, de hát sokan vannak a hivatalosak
és kevesen a választottak!

S tele van választási korteskedéssel a
levegő. Mit nekünk Olaszország veresége
Afrikában; mit a negus és Barattieri tábor-
nokok harca, Crispi bukása, s hogy a spa-
nyoloktól el akar Kuba válni s hogy drá-

látták a történeteket, de nem mehetek a halállal küzdő megmentésére, nem lévén a közelben alkalmas jármű, melyen közelébe mehettek volna. A fiu e közben feljött a víz színére és teljes erejéből kezdett segélyért kiabálni és a közel levő fához iparkodott uazni; sikerült is e fát elérnie, mit kétségbeesetten ölelt át és mászott fel rája, hogy ott várja a megmentőjét. Grábner József, dombovári fiatal bádgosmester, azonnal sietett a már didergő gyermek megmentésére; mi — nem lévén alkalmas csónak, hanem csak deszkából hamar összetákolat alkotmány — nem volt könnyű és minden veszély nélküli dolog, mert folytonosan félni kellett a felborulástól, vagy elmerüléstől. Végre mégis sikerült, a már ekkor félig halálra vált gyermeket a fáról levennie és partra szállítani; hol már ekkor óriási néptömeg gyűlt össze, kik lelkesen megéljenztek a bátor életmentőt. A gyermeket hazavitték, hol most beteg fekszik a vett jégűdeg fürdő következő tében.

— **(Ipartestületi évi rendes közgyűlés.)** A pécsi ipartestület folyó hó 22-én délelőtt 10 órakor tartja a városháza nagytermében rendes évi közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Előjárósági javaslat az Ausztriával fennálló vámközösség megszüntetése iránt a kereskedelmi miniszteriumhoz intézendő felterjesztés tárgyában. 2. A testület múlt évi működéséről szóló jelentés. 3. A számvizsgáló bizottság jelentése. 4. A költségelőirányzat megállapítása. 5. Esetleges indítványok. 6. Testületi elnök, 24 előjárósági tag és 3 számvevő megválasztása.

— **(Eladók figyelmébe.)** Most, a fiatal pecsenyének való malacok és báránnyok piacra szállításának idejében, célszerűnek tartjuk az eladók figyelmébe ajánlani, hogy minden piaci eladásra szállított, pecsenyének való malac, vagy bárány után is tartozik a tulajdonos passzust váltani s az eladott jószágot — bárha rögtön leülésre veszik is azt a piacon gábbak lesznek a kúbaszivarok? . . . Csak ez az utóbbi ne történjék meg addig, míg meg nem választanak, míg kortesszivarokkal kell traktálnom mindenkit: gondolja sok képviselőjelölt s még az sem izgatja fel, hogy a szegvár-bátaszéki vasut lassan halad, a dombovár-győri vasut engedélyezését pedig a volt földmívelési miniszter Festetich gróf miniszterkorában szavazta meg magamagának.

Hekuba a hétnek minden más cselekménye a választási előértekezletekhez képest s a király látogatására is, a francia köztársaság elnökénél, nem azt jegyzik meg sokan, hogy: közeledünk Franciaországhoz, hanem így sóhajtának fel:

— Bár én közeledhetném a városatyai székre!

A mi végre is ambiciónak szép ambición ugyan, de némelyekre nézve kemény dió is, a mibe bele török a jelölt foga.

Hanem hát a krónikásnak feladata a múlt történelmének elregélése s nem a jövő megjósolása. Ezért tehát én előre is bocsánatot kérek, ha valami olyant jószóltam meg, a mi — beteljesedik!

Kövágó Órs.

— a vevő nevére átiratni. A törvény emes újabb rendelkezésére különösen a községi előjáróknak ajánlatos a nép figyelmét felhívni, mert passzus nélkül például a pécsi hetipiacokra szállítandó jószágokat be sem eresztik a városi vámon s így a kik ezt nem tudják, hiába fáradsanak a malacokkal, vagy báránnyokkal el a városig, mert szépen visszafordulhatnak a községi előjáróságtól passzust váltani eladásra szánt jószágaikra s csak e passzusok előmutatása mellett hozhatják be áruikat a pécsi piacra is!

— **(Csaló Bilicky.)** Nem a Hecsegh Ferenc „Dolovai nabob leánya” nak Bilicky kadétjáról, csak egy névrokonáról van itt szó, a kit most kétféle csalás miatt keres a rendőrség. Ezt a Bilickyt keresztnevén Kálmánnak hívják. csákovai születésű s a rendőri körözvényben — melyet a pécsi rendőrség is megkapott, hogy itt Pécsen nyomozza a csaló Bilickyt — különös ismertető jeleként az van feltüntetve, hogy cvikkert visel és írni olvasni tud. No már ezektől az „ismertető” jelektől könnyen szabadulhat; azonkép, hogy a cvikkert nem viseli s írni-olvasni tudását se írja fel a homlokára, s ekkép nem is lesz bajos inkognitóban maradnia e rendőrség előtt a csaló Bilickynek.

— **(Életunt cseléd.)** Bátaszéken (Tolnamegye) folyó hó 4-én nevezetes eset történt. Egy fiatal leány vált meg önként az élettől, a ki mint cselédleány a bátaszéki plebánián volt alkalmazva. Történt, hogy a nevezett napon a házvezető-nőtől elkérte a ruhaszárító kötelet azon ürügy alatt, hogy ruháit akarja megszáritani, de a mely kötéllal az éléskamrában felakasztotta magát, ahol a gazdaasszony rémületére holtan találta. Másnap reggel hulláját kocsin szállították Decsre a hová való volt, hogy a továbbiakról övéi intézkedjenek. Hogy tettének oka mi volt, azt talán csak később fogják megtudni. Ez eset eléggé bizonyítja, hogy a napjainkban oly annyira elharapódzó öngyilkossági mániának mily nagy elősegítője a korszellem romlottsága.

— **(Tejszállítás.)** A babarciak által a németbólyi tejszövetkezetbe szállítandó tejnek mennyisége napról-napra örvendetesen gyarapszik. Tekintettel arra, hogy a közbejött akadályok miatt még csak hat nap óta szállítják tejjüket a babarciak, máris 240 literre rug fel a tej mennyisége. Az első napon egy kis baleset érte a szállítókat, a mennyiben a tejeskannák nem jól lévén beolmozva, több literre való kicsurgott, a mely kár azonban — szerencsére — nem olyan nagy. Az intézkedés a főszállító részéről a kannák megjavítása tekintetében haladéktalanul megtörtént.

— **(Szerencsétlenül járt bányász.)** Grász János, bányamunkás, Szabolcsbányán egyik tárnában robbantási munkát akart tegnap este végezni, azonban vigyázatlansága folytán a robbantásnál ő maga is megsérült és súlyosabb égési sebeket szenvedett. A szerencsétlenül járt bányászt bevitték a pécs-bányatelepi kórházba ápolás végett s a szerencsétlenségről ma reggel jelentést tett a bányaispékség a

főszolgabírói hivatalnak, honnan Vaniss Sándor főszolgabíró ma délután kiment a helyszínére a vizsgálat megejtése végett.

— **(Leányoztató asszony.)** Folyó hó 4-én éjjel 10 óra tájban jelentették Pellérdén a csendőröknek, hogy a vasuti állomáson egy 13—14 éves idegen leány várakozik valakire, a kivel el akar utasni Budapestre. A csendőrjárat azonnal megjelent a helyszínén, a hol a leányt meg is találta egy asszony társaságában, a ki a csendőrök láttára megrémült és el akart illanni. Azonban ez nem sikerült neki s kérdőre vonatván, csakhamar bevallotta, hogy a leányt, ki Pécsről a gyámjától megszökött, Budapestre akarta vinni, hogy ott szolgálatba adja. A fiatal leányt Mihalic Annának hívják s teljesen árva, a ki 13—14 éves kora dacára is meglepően kifejlődött, csinos leányszó. Az asszonynak Brestyák (Kirschner) Zsófia a neve s azt is bevallotta, hogy már a múlt évben is megszöktetett egy lányt Budapestre Pécsről, a kinek azonban a nevét elfelejtette. A leányoztató asszonyt a csendőrök tegnap behozták Pécsre a leánnyal együtt, s az előtt a rendőrségnek, a leányt pedig gyámjának adták át. A leányoztató asszony ellen — a kit többféle lopási história is terhel — most a rendőrség folytatja a vizsgálatot.

— **(Eltűnt fiu.)** Szabó Emil, pécsváradai születésű, 18 éves borbélyinas, a napokban Ujpestről, hol szolgálatban volt, eltávozott és azóta nem tért vissza. Az eltűnt fiu sehogysem volt megelégedve helyzetével, kedvet épen nem mutatott a Figarók mesterségéhez s nem lehetetlen, hogy azért való elkeseredésében, mivel meglehetősen vén korára is inaskodott s nem szabadulhatott fel, elhatározta magát, hogy megszökik a mesterségtől, a miben ugy sem telt semmi öröme. Az eltűnt borbélyinast keresik s a budapesti rendőrkapitányság megkeresése folytán a pécsi rendőrség is nyomozza, ha talán itt a városban feltalálható.

— **(Halálozás.)** Vészits József, tegnap este 7 órakor 48 éves korában meghalt. Temetése holnap (vasárnap) lesz a rét-utca 4. számú házból a budaikülvárosi közsirkertbe. Az engesztelő szentmise pedig f. hó 10-én délelőtt 10 órakor mutatatik be lelkiüdvéért a Ferencrendiek templomában. Az elhunytat özvegye és nagyszámú rokonság gyászolja.

— **(Megverte a saját kezét.)** Ma reggel a Katalin-utcában egy ismeretlen 40 év körüli vidéki parasztembert találtak a földön eszméletlenül állapotban. A feje be volt ütve s a körülötte képződött vértócsában fekvő véres lett az egész arca is. A rendőrség nyomban kivonult a helyszínére s ott találta még akkor is az embert, eszméletlenül a földön fekvő. A fején levő seb egyszerű kis seb volt, melyet csakis esés következtében kaphatott az illető s csak ugyan egy kiálló kődarabon meg is látszott az uton, hogy esés közben odavágódott az az ember feje s úgy sebesült meg. Magához téríteni azonban nem lehetett az alótt embert s így hordágyon kellett bevitetni a városi kórházba, a hol a fejszét kimoszták, s róla magáról pedig megállapították, hogy

az éjjel beszédett töméntelen bor és pálinka okozta a baját és a saját keze verte meg, mert a részegség annyira erőt vett rajta, hogy elesett, beittotta a fejét a kövezeten s ott maradt vérében, a meddig nem jöttek segítségére a rendőrök.

— **(Pályázat.)** A kaposvári magy. kir. pénzügyigazgatóságnál egy irodatiszti állás van üresedésben. Pályázati kérvények 8 hét alatt adandók be a pénzügyigazgatósághoz.

— A pécsi kir. ítélőtáblánál egy XI. fizetési rangosztály 3-ik fokozatába tartozó irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények 4 hét alatt adandók be a kir. tábla elnökéhez.

— **(Köszgyűlés)** Az „első munkás betegsegélyző pénztár“ Pécsen folyó hó 15-én délután fél három órakor tartja az Ágoston-utca 22. szám alatt levő egyleti helyiségben rendezévi közgyűlést, melyen az egylet múlt évi szárazmadásait terjesztik elő s azon kívül megválasztják a pénztár igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagjait.

— **(Pécsi felolvasó Budapest.)** Budapest az Aquinói Szent-Tamás társaság tegnap a Szent-István-Társulat helyiségében ülést tartott, melyen Kozári Gyula, pécsyegyházmegyei pap, ki „Korunk bölcselése“ és „Az átöröklés problémája“ című bölcséleti monográfiával szép helyet vívott ki magának a bölcsélet tudományi irodalomban, Aquinói Szt.-Tamás és Descartes ismeretelmélete címen értekezett, ismertetvén a két nagy bölcselő rendszerét az eszmék eredetéről s kimutatva, hogy Szent Tamás az érzékelés és a felsőbb ismerő tehetség megbíshatóságát kellő kritika tárgyává tette s mind a két tehetség szerepét az ismeretszerzés folyamában kellőképp kijelölte. Ez a felolvasott dolgozat egy része Kozári sajtó alatt levő nagyobb művének, mely Szent Tamás és Descartes bölcséletét minden részében összehasonlítja.

— **(A póruhárt Szerencsés.)** Szerencsés Lajosnak hívják azt a helynéküli vándorló takácslegényt, a ki ma reggel 8 óra tájban bement a Szikla-utcában Bori Dánielné Vajda Anna lakására és ott nem találván senkit, az udvarban levő tyukketrecet kezdte fessegetni, bizonyára azzal a szándékkal, hogy az abban levő két, jó kövér tyukot elemelje és valahol jó pénzért eladja. Munkája közben lepte meg azonban a hazatérő háziasszony, a ki lármát ütött, a mire a tolvaj aztán eszeveszett futásnak eredt, hátrahagyván a ketrec mellé letett batyuját, a miben ott volt a munkakönyve. Most az asszony várja, mikor megy a póruhárt Szerencsés Lajos a munkakönyvéért a — rendőrséghez.

— **(A megcsalt szerető boszúja.)** Kirnau Julianna, rácmecskei illetőségű aszolgáló, már régebb idő óta szerelmi viszonyt folytatott Porics Vazul napszámosal. A legény szintén Rácmecskekre való volt s mikor itt Pécsen találkozott a leánnyal, már csak az egy szülőföld érzete is közelebb hozta őket egymáshoz, a miből astán csakhamar állandó ismeretség fejlődött ki. Így tartott astán a leány és a legény viszonya egészen az elmúlt farsangig, mikor az észrevette, hogy Vazul már nem szereti úgy,

mint azelőtt s gyanakodásba esett, hogy mást szeret. És aztán utána járt a dolognak, s mikor megtudta, hogy a szeretője ki miatt hagyta el, nagy boszura határozta el magát. Tegnap este megleste a vetélytársát, Giffel Évát a Makár utcában és szemén öntötte egy üvegből. A leány sikoitva hátrált előre s aztán egyszerre csak olyan jóízű kacagásba tört ki, hogy szinte felverte az egész utcát. A megcsalt leány vitrióllal akarta leönteni a vetélytársát, de elővigyázatból rózsavizet adott neki, a hol vásárolt s így nem sikerült neki a gonosz boszú végrehajtása, a mi miatt való szégyenében és talán a büntetéstől való félelmében is megszökött. Most keresik.

— **(Magyar Osztály-Sorsjáték.)** A Magyar Osztály-Sorsjáték — mely nyerevényeink sokasága és magasságával, nem különben annyira kedvező esélyeivel nemcsak hazánkban, de a külföldön is oly népszerűséget vívott ki magának — második osztályának húzását március 11—14 ig, tehát már néhány nap múlva ejtik meg a kormány felügyelete alatt és dr. Weinmann kir. közjegyző jelenlétében. Azon körülmény, hogy ezen sorsjáték utóbbi húzásainál kisorsolt nagyobb főnyeremények vidékiek által vásárolt sorsjegyekre estek, — annak közkedveltségét még inkább növelte. A már legközelebbi szerdán kezdődő húzásnál 10.000 nyerevény fog 1.648.000 korona összértékben kisorsoltni.

— **(Gazdag ruharaktár.)** Ide s tova egy éve, hogy a bécsi Zentler-féle ruharaktár Pécsen is létesítette fiókját és azt a király-utcai Bazár épületben elhelyezte. Azóta ez az üzlet sok előnyös változáson ment keresztül. A berendezése a legfényesebb és nagyvárosias, a választék pedig minden nemű gyermek és férfiruhában oly nagy, hogy felelegessé válik a mérték után való megrendelés, mert ez által a vevők 50% megtakarítást érhetnek el. Található ott a legolcsóbb kelméből, mindazonáltal választékos izléssel készült ruhától kezdve egész a legdivatosabb, fashionable öltözkéig minden és mi fő, minden egyes darabon ki van tüntetve a mérsékeltlen megszabott ár, a mi tekintetbe veszi a különböző módu és viszonyok közt élő egyének anyagi körülményeit. Az egyszerű munkás ép úgy megtalálja ott a maga ünneplő vagy dolgozó öltözkéjét, mint a finom gavallér, a ki oly bámulatos olcsó áron teljesen szalonképessé öltözködhetik ki. A nagy cégnek sikerült Schmitz Soma urat, a kit előzőekenységéről a pécsiek régóta ismernek, üzletvezetőnek megnyerni, a kinek szakértelme kellő garanciát nyújt, hogy minden ott vásárlónak érdekei pontosan ki legyenek elégítve. Ajánljuk nevezett céget a közönség figyelmébe.

Művészet, irodalom.

○ A cremonai hegedűs. Tegnap gyönyörködött először városunk műértő és zenekedvelő közönsége Hubay dallamos és költői lendülettel megirt operájának előadásában s meg is töltötte egészen a házat, mit legjobban igazol a páholysorok izzólámpáinak felgyújtása, mert ez képezi Somogyinál a „telt ház“ barometrumát. Lapunk tegnapi számban méltattuk a műzenei szépségeit s most annak előadásáról számolván be, konstatálhatjuk, hogy az minden ízében sikerült, meglátszott az előadó személyzetén, hogy teljes ambícióval fogott feladata megoldásához. Első sorban természetesen Juhász

Ilkát kell dicsérőleg kiemelnünk, ki Giannina szerepében valósággal excellált s már a színpalak mögött elénekelt bevezető márdárdalával viharos tapsokra ragadta a közönséget. Sz. Nagy Imre is kitűnően volt disponálva ez estén a hatodik jelenetbeli nagy tenor áriája, meg Gianninával való szerelmi kettőse fénypontja volt az előadásnak. Kis Pista erőteljes és szép csengésű baritonja legszebben érvényesült a tizedik jelenetbeli Reverie s a szerelmi vallomás előadásában. Különös dicséretképp hangulyozzuk, hogy az egész estén gondosan kerülte a szokott tremolót. Polgár, mint Ferrari, kitűnően állta meg helyét s ismét újabb bizonyítékát adta sokoldalúságának. Dicsérettel kell megemlékeznünk a karok precíz előadásáról s a zenekar kitűnő működéséről is. Kiváló érdeket kölcsönzött az előadásnak, hogy a XI. jelenetbeli gyönyörű hegedűszólót Kristóf Tivadar, a 44. gyalogezred zenekarának karmestere játszotta, még pedig oly tökéletes virtuozitással, hogy kénytelen volt a közönségnek zajos tapsviharral kísért óhajához képest azt megismételni.

Az operát megelőzőleg láttuk Murai „Virágfakadás“-át s ezt is oly pompás előadásban, a minőt csak Kalmár Piroska, Dezséri, Balla, meg Bodroghyné gyönyörű összjátéka képes produkálni: szóval ez az est valódi ünnepszámba ment, annyi igazi műélvezetet nyújtott a jelenvolt közönségnek.

Somogyinak is, meg magunknak is kívánunk sok ilyen estét.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1896. évi március 7. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítottak.

Buza 6.50—6.70; kétszeres 5.80—5.90; rozs 5.70—5.80; árpa 4.40—4.50; zab 5.80—6.—; búkőny 4.60—4.80; kukorica 4.80—4.90; szénna 1.50—1.70; szalma 0.80.

Kinlát közép, mintegy 300 gabona-kocsi volt a piacon.

Határidő-naptár.

Március 8. Pécsi Consumegylet közgyűlése a városházán d. e. 10 órakor. — Pécsi keresk. alkalmazottak betegsegélyző pénztárának közgyűlése a „Keresk. ifjusági kaszinó“-ban d. u. 3 órakor.

Március 9. Siklós-Trinitási ut munkálatainak árlejtése d. e. 10 órakor a vármegyeházán.

Március 10. Ujoncozás kezdete a szentlőrinci szolgabírói járásban.

Március 12. Ujoncozás vége a szentlőrinci szolgabírói járásban. — Pincérek hering-lakomája a Resch-féle vendéglőben.

Március 15. Kaposvizet levezető társulat közgyűlése Dombóvárott. — Törvényhatósági bizottsági tagok választása a városnál. — Pécsi sertéshizláló és áruraktár részvénytársaság közgyűlése. — Első munkás betegsegélyző pénztár közgyűlése Ágota-utca 22. szám alatt d. u. fél 3 órakor.

Március 16. Ujoncozás kezdete a pécsi szolgabírói járásban. — Zenekedvelők hangversenye a színházban.

Március 18. Ujoncozás vége a pécsi szolgabírói járásban.

Március 22.: Pécsi Ipartestület rendszeres évi közgyűlése a városháza nagytermében d. e. 10 órakor.

Március 23. Katonai felülvizsgálat a vármegyei házában. — Ujoncozás kezdete a pécsváradai szolgabírói járásban.

Március 25.: „Pécsi kölcsönsegélyző egyesület” közgyűlése a városháza nagytermében d. e. 10 órakor.

Március 27. Ujoncozás vége a pécsváradai szolgabírói járásban.

Március 29. Országos vásár Pécsen

Március 30. Katonai lóvásár Szentlőrincen.

Törvénytörés.

§ Párbaj a predikátum miatt. A pécsi kir. törvénytörés büntető bírósága ma párbajügyet tárgyalt. Böhm Rezső, siklósi pénzügyőri biztos és Nyerges Károly, siklósi kir. adótárnok álltak a bíróság előtt párviadal vétségével vádolva. A párbajt múlt évi június hó 9-én reggel vívták a tapolcai (már Rampeltföldi) uradalom magtárában, karddal, első vérre, bandage mellett. Segédek voltak Böhm Rezső, mint kihívó részéről, Klaubner Gyula, siklósi kir. aljársbíró és dr. Schlesinger Ernő ügyvéd; Nyerges Károly részéről pedig dr. Troll Ferenc ügyvéd és Horváth István járási szolgabíró. Orvosok: dr. Krégsy és dr. Ungár Adolf. A párbaj előzményei a következők voltak: A múlt évi június hó 4-én este Böhm Rezső, nejével együtt, vendége volt Klaubner

Gyuláéknak. Kint ültek a verandán az asztal mellett, mikor Nyerges Károly nejével hazament — mert a nevezettek szintén ama házában s a verandára nyíló másik lakosztályban laktak — s köszöntvén őket, lakosztályába tért, azonban a verandára nyíló konyhaajtót nem zárta be, csak behajtotta. A társaságban aztán — többféle beszélgetés során — feljött a szó Nyerges Károlyról is s Böhm Rezső annak a nézetének adott kifejezést, hogy nem tudja, mi jogcímen használja az a „dömsödi” előnevet, különben nem is hangzik ez épen rosszul:

— Dömsödi Nyerges Károly!

A nevet aztán háromszor is ismételte s a harmadszori ismétlésre egyszerre Nyergesék konyhaajtóját valaki lábával kirugta s onnan taps és e szavak hallatszottak:

— Bravó! Szemtelen!!

Böhm Rezső ezen felindult, de a házigazda lecsendesítette, hogy ne vegye magára a dolgot. Majd tovább beszélgettek s egy jó óra múlva egyszerre csak kilépett lakásából Nyerges Károly, ünnepi ruhában és ünnepélyes arccal s odamenvén hozzájuk, kérdőre fogta Böhm Rezsőt, hogy mért emlegette a nevét sértő tiszteletlenséggel, Böhm a hevesen fellépő embert vissza akarta tartani, de ez jobbival felé kapott. Ekkor Böhm megfogta karjánál fogva s öklével a feje felé csapván, ellökte. E pillanatban Nyerges Károlyné is kirohant s felemelt kezekkel, sértő szavakkal akarta megrohanni Böhmöt, a ki őt is ellökte magától. A ház

pár aztán bevonult lakosztályába, melynek nyitvahagyott ajtaján kihallatszott az aszony hangja:

— Miért álltal vele szóba? . . . Miért nem dobtad az arcába a kestyűdet? Nem engedte, ugy-e, a gyáva?! Gyáva! Gyáva!

S e titulusokhoz még Böhm Rezső is sértő kifejezések csatlakoztak. Böhm Rezső hát felkérte segédeit, hogy vegyenek neki Nyerges Károlytól az elkövetett sértésekért kellő elégtételt. A segédek aztán megkeszték a tárgyalásokat, melyek közben mindig a békés elintézés mellett voltak, sőt a párbaj előtt Horváth István és Troll Ferenc dr. is felhívták a kibékülésre, figyelmestették őket a párviadal büntetőjogi következményeire is. Ez alapon a segédek nem is lettek vád alá helyezve. A párbajban Nyerges Károly kapott könnyű könnyű karcolást a mellén, mely 4-5 nap alatt gyógyult. Az így lefolyt párbajban párviadal vétségét látván a kir. törvénytörés fenforogni, dr. Rákosi Imre kir. alügyész vádindítványa után vádlottakat 7-7 napi államfogságra ítélte. Az elítélt párbajozók megnyugodtak az ítéletben s a kir. alügyész sem felebbezvé, az ítélet jogerőssé vált.

§ Végtárgyalás 57 vádlottal. A pécsi kir. törvénytörés büntetőbírósága előtt f. hó 9-én (hétfőn) egy valóban monstre-végtárgyalás veszi kezdetét, melyen nem kevesebb, mint 57 vádlott szerepel. Sárkösi Pál és 56 társa lesznek a vádlottak, mint ama híres vándorcigány-karaván, mely még nem is ré-

— Ejnye, adta lánya, ki látott még ilyet?! Hát talán apácának készülsz, hogy úgy vágyódd az egyedüllétre?

— Nem, néni; ne haragudjon, de hiszen nem bírok magamra soha semmi kedvet sem erőltetni. Egy szomorú, bánatos vendég pedig hol kellene manapság? Örülnek, ha leráshatják a nyakukról.

— No, már azt ne mondd, Évi, mert mindjárt igazában megharagszom. Hát nem szeretünk-e mindnyájan? Nem örülünk-e neki, ha itt vagy? Én ellenem csak nem panaszkodhatol? Hát András sógor, meg a Csőkei lányok, a Marcsa, Pizsi, Julcsa nem a legjobb barátid-e? Aztán meg Fejes és Szabó ur? Hát láttál valaha fiatal embereket kedvesebbeknek, mint a milyennek ők veled szemben? És a szegény Dömeházi ur, a kinek most olyan nagy gyásza van? Vagy talán ő ellene van valami kifogásod, a ki itthon is alig volt, a mióta te itt vagy?!

A szapora, gyors szavakban elmondott sok kérdésre hogyan felelhetne egyszerre a leány? Nem is felel, csak kérő hangon ennyit:

— Bocsásson meg, néni; de magam sem tudom, mi van velem. Talán majd megváltozik minden.

— Minden? . . . Már bizony ezt megint nem értem, Évi. Én ugyan nem változom meg; a sógor se, de még a Marcsa, Pizsi, Julcsa se. Azok ugyan még fiatalok s a fiatalság bár állhatatlan, de hiszen a rokoni szeretet nincs változás alá vetve. A fiatal urak; no . . . az egészen más. Ők holnap itt, holnapután meg, tudj' isten, hol vannak. Előttük még nagy jövő fekszik s hogy mi lesz a vége? Bizony mindenki a maga sorsának

gédsséggel, vigasztalóan s az egyszerre csak mosolyog a könyein keresztül.

— Óh, tanító ur, akkor hát nem siratom apát. Ő csak most boldog igazán. Szaladok a mamához, megmondom neki, hogy ő se sirjon. Apa az égben van; lát bennünket és mi itt lent imádkozunk érte!

Saul hát egyedül marad a leánnyal, a ki mikor Palika kint van már, odalép hozzá és kezét nyújtja feléje.

— Milyen jó ön, Dömeházi ur! Saját vesztességét elfeledi s megvigasztalja ezt a szegény, kis árvát.

S szinte érzik a hangján, hogy ő neki nincs vigasza; őt nem lehet azzal megvigasztalni, mivel azt a tudatlan gyerekszívét.

Saul elfogadja a feléje nyújtott kezét. S aztán csendesen válaszol.

— Szomorú sors ért mindkettőnk, kisasszony. S nekem könnyebbé lesz saját bánatom is, ha látom, hogy a mások bánatán enyhithetek. Talán majd . . .

— Majd az én bánatomat is el tudja vigasztaló szavaival oszlatni, ugy-e? Óh nem, nem! S szegény Palikát sem vigasztalhatja meg máskor is sokáig. Mert elutazunk.

— Elutaznak, kisasszony?

— Igen, el. Szegény apának az volt a kívánsága, hogy elmenjünk innen. Budapesten fogunk lakni; ott vannak apának rokonai.

Talán észrevette a hatást a leány, a mit szavai keltettek Saulban; mert szinte bátorító hangon tette hozzá:

gen általános rettegésben tartotta vidékünket, mert amerre csak megfordultak, mindenütt loptak és raboltak. A végtárgyalás — mivel a törvényszék végtárgyalási terme kicsiny az ötvenhét vádlott befogadására s mert a nagyszámú cigánykaravánnak az ügyészség fogházából a törvényszéki palotához való átkísérése is nehézségekkel járna; egyes bűntényekre csoportosítva, a vádlottak és tanúk részletes kihallgatása mellett tartatik meg, a törvényszéki végtárgyalási teremben, hogy a közönség nagy érdeklődése mellett, az kétségtelen.

§ Egy férj, a kít a felesége elhagy. Christ Konrad tótfi lakost rövid együttlét után elhagyta felesége, Löbl Zeuzsánna. A fiatal férj, úgy látszik, maga sem bánta az asszony távozását, mert az ágyneműt — a mit lakadalmakor a házhoz vitt — kirakta az udvarra s elment Merc Jakab községi bírósághoz, hogy adja hirül a feleségének, miszerint vitesse el az ágyneműjét, mert ő különben kihányja az utcára. Az elvált asszonyka azonban az ágyneműkön kívül még egyéb ingóságokat is követelt az urától, s ezért bement a ráckozári jegyzőhöz, hogy tanácsot kérjen tőle. Ott azt a tanácsot kapta, hogy a községi bíró közbejöttével csak menjen el az urához s hozzon el mindent, a mihez igényt tart. Az asszony el is ment Merc Jakab bírósághoz, Stein Ágost községi esküdt és a bátyja, Löbl Henrik kíséretében Christ Konradékhoz, a ki azonban nem eresztette be őket a szobába, hanem Löbl

Henrikkel verekedést kezdett, a községi bírót és az esküdtet elmondta mindennek, csak jónak nem s a klumpáját hozzávágta az öreg bírósághoz, az esküdtet pedig a falhoz akarta másolni. Hatóság elleni erőszak és becsületsértés miatt állott tegnap délután a rabiátus férj ezért a pécsi kir. törvényszék előtt s a végtárgyaláson úgy a panaszos községi bíró, mint az esküdt, valamint Löbl Henrik, a községi kisbíró és a többi tanúk is hosszasan tették meg vallomásaikat, mikből a vádlott védőügyvéde azt a következtetést vontala, hogy a községi bíró hivatalos hatalmával visszaélt s ezért ellene védenca nevében vádat emelt s a tárgyalás felfüggesztését s újabb tanúk megidőzését és pótvizsgálat elrendelését kérte. Rákosi Imre dr., kir. alügyész mint a vádhatóság képviselője — ezt ellenetzte, kérvén a végtárgyalás folytatását és ítélethozatalat. A bíróság ekkor visszavonult határozathozatalra. És a kir. törvényszék a végtárgyalás folytatását határozta el, s mert a hatóság elleni erőszak vétsége nem igazoltatott be vádlott ellen, azt az alól felmentette, de a községi bíró és Stein Ágost esküdt ellen elkövetett kétrendbeli becsületsértés vétsége miatt vádlottat 20—20 frt pénzbüntetésre, behajthatatlanság esetén 4—4 napi elzárásra ítélte. Az ítéletben úgy a vádlott, mint Toldi Béla dr. védőügyvéd és a kir. ügyész is megnyugodván, az jogerőssé vált.

§ Szerencsés tolvaj. Bauer Oszkár szentlőrinci csaposlegényt lopásért jelentette fel egyik cselédjárta, hogy a zsebóráját tőle

ellopta. Bauer Oszkár a lopás miatt a csendőrség elfogta és bekísérte a pécsi kir. ügyészség fogházába, a hol kerek hetven napig ült vizsgálati fogságban. Már egy izben megakarták tartani ügyében a végtárgyalást, de a panaszos nem jelent meg. Mára új tárgyalást tűzött ki a kir. törvényszék s mivel a panaszos most sem jelent meg, a kir. ügyész — jelen esetben magánvádra üldözendő cselekményről lévén szó — az egész ügyben a megszüntetést indítványozta. A kir. törvényszék meg is szüntette az eljárást Bauer Oszkár ellen, a ki így hetven napok leülésével megmenekült a további büntetéstől.

§ Életfogytiglan elítélve. A férjgyilkos Vujkovics Dobrenné szül. Lacsanin Zsófia előtt, ki Lipovica pusztán az urát megölte, ma hirdették ki a pécsi kir. törvényszéknél a legfelsőbb bíróság a kir. Curia ítéletét, mely szerint e bíróság is helybenhagyta a kir. törvényszék ítéletét, mely a férjgyilkos asszonyra életfogytig tartó fegyház mért. Valóban szomorú kép volt, mikor az elítélt asszonytól elbucszott öreg, elaggott édes anyja és azt visszakísérték a fegyveres őrk a fogházba, honnan legközelebb Mária-Nosztrára szállítják, hol vezekelni fog ura meggyilkolásáért életfogytiglan.

§ Megverte az erdővédeket. Schwel Antal szentistváni lakos egyszer vadászat alkalmával betévedt az uradalmi erdőbe, hol Lázár József és Salamon István erdővédek észrevevén, üzőbe vették és el akarták venni tőle a fegyverét. Ez azonban nem men

— Lásd, legalább ha felkerül Pestre, ismerősökre fog ott találni. Remélem, meglátogat bennünket gyakran?

Ez a kérdés megkönnyebbitette Saul lelkét, a melyre ónsulylyal érzett nehezéden valami megmagyarázhatatlan érzést az előbb.

— Igen, kisasszony. De nem hiszem, hogy Pestre menjek; vagy ha megyek is, hogy elvesz abban az óriási, zajongó életben egy olyan szürke ember, mint jó magam!

Tovább azonban nem beszélhettek. Valami késői részvétlátogató család érkezett, azok elébe kellett Vas Arankának sietnie és Saul elkészönnve a tanácsosnétól, kilépett az ajtón az utcára, hová már kezdett leereszkedni az esti félhomály.

S amint ment hazafelé, úgy érezte, hogy az ő lelkére is homály ereszkedik, a mely befeketit mindent, a mit ő a jövőben eddig reményteljes színben látott. Nem volt reá elkészölnve, hogy ily hamar veszítsen el mást is az apján kívül. Ez a másik az a kedves, szép leány volt, a ki most gyászol s ki a gyászból egyszerre abba az ujkori Babelbe, annak az ujkori Babelnek százféle öröme, ezerféle csábja közé kerül, hol ismerősök idegenekké, idegenek ismerősökké lesznek egymásra nézve. És ő, ő is azok között az ismerősök között lesz bizonyára, a kik idegenek lesznek Vas Arankára nézve; idegenek, mert helyüket elfoglalják mások s ők bizony hiába is küzdenek érte, hogy a régi ismeretség révén az új ismerősök közé is bejussanak s ne kerüljenek az idegenek közé, bár talán ki sem érez igazabban, hübben irányában, mint éppen ők, mint éppen ő!

És nyomott, levert hangulatban ér haza, hol már

Nagypál Péterné és a többiek türelmetlenül várják. S hiába a jó fogadtatás, melyben részesül; hiába az őszinte, igaz részvét, melylyel körülveszik, nem tudja leküzdeni az elkeseredést, a mely oly hirtelen támadt s oly erősen uralomra vergődött a lelkében.

Vacsorára pedig ime megérkezik már Nagypál András is, hozva magával a három kis rokont s így teljes a megszokott társaság, a milyen volt ezelőtt pár nappal is. És azóta mi minden megváltozott! Micsoda nagy üresség támadt Saul lelkében, a ki akkor még sem az apját nem veszté el, sem ábrándozni el nem felejtett!

Egyedül van a szobájában. Fejes Berci és Szabó Gyuri odabent vannak már, hogy Nagypál Andrással és a három leánynyal beszélgessenek; Nagypál Péterné a konyhán sürgölődik a vacsora készítésével s mellette van Pankotai Évi s ott lábatlankodik körülöttük Péterke is.

Saul csak ül mozdulatlanul, gondolatok nélkül a divánon s bár nem figyel arra, a mi odakint történik, mégis hallja a beszélgetést, a mit az asszony és a leány folytatnak egymással.

Most éppen Nagypál Péterné türelmetlen hangja hallatszlik.

— Ej, de miért sietsz olyan nagyon haza? Eleget ülsz ottbón a pusztán egész télen ugyis; ha most haza mégy, ki se mozdulhatsz a rossz idő miatt akár husvétig se.

— Nem is akarok. Jobb nekem otthon; ott legalább magam vagyok. Felel reá a leány nyomott, panaszos hangon.

olyan könnyen, mert Schwel Antal a két erdőőr ellen határozottan védekezett, azokat több helyen megverte és nem a leghízelgőbb bókokkal traktálta. Hatóság elleni erőszak és könnyű testi sértés vétsége miatt állt tegnap e históriából kifolyólag Schwel Antal a pécsi kir. törvényszék előtt, hol a testi sértés vétségének vádja alól felmentették ugyan, de hatóság elleni erőszak miatt 14 napi fogságra és 5 frt pénzbüntetésére ítéltetett. Az ítélet ellen az elítélt felebbezett, de felebbezett terhére a kir. ügyész is.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 7-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kereskedelmi tárca folytatásán kezdődött az ülés és a vége felé szerencsésen tul is estek rajta két heti tárgyalás után.

Sima Ferenc és Dániel miniszter főbiztosításai után Visontai Soma viszavonta tegnap beadott határozati javaslatát.

A szabadalmi ügyeknél Gullner Gyula határozati javaslatot nyújtott be az iránt, hogy a hivatalos szabadalmi közlöny jövőben csupán magyar nyelven adassék ki.

Dániel miniszter felvilágosításai után Gullner visszavonta javaslatát.

A vicinális vasutak tételénél Zselénzky Róbert gróf adatokkal bizonyította a hazai vicinálisok szerfölött való drágaságát. Egyben határozati javaslatot nyújtott be a vicinális vasutakról szóló törvény reformálása tárgyában.

Bossányi Ferenc nem fogadja el a javaslatot, Kemény Pál pártolja.

Öt pernyi szünet és Dániel miniszter felvilágosításai után a többség mellőzi a javaslatot és a hátralevő tételeket vita nélkül elfogadja.

A kereskedelmi tárca tárgyalása befejeztetvén, következett az igazságügyi tárca költségvetése.

Szereb György előadó elfogadásra ajánlotta a költségvetést.

Utána Havár Dániel beszélt ellene és ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Blaháné Debrecenben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A legnagyobb ovációval fogadták tegnap este a debreceni színházban Blahánét. Az első két felvonás után harmincszor hitták a lámpák elé, a páholyokból kendőket lobogtattak az ünnepezt művésznek felé. A jogakadémia küldöttsége a színpadon tisztelgett és ezüst lantot nyújtott át. Még hatszor fog fellépni Debrecenben. A szomszédvárosokból vasuton özönlének, de belépő jegyet már nem kaphatnak, habár 20—50 frtot is ígérnek egy-egy ülőhelyért.

Laptalajdonos Felelős szerkesztő
 SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó

Hirdetések.

Urak,

kik a legújabb divat szerint valódi angol és francia szövetekből készült téli kabátot, utczaí, salon, frakk- és díszöltönyöket vagy bárminté uri- és gyermekruhát kivételes olcsó áron beszeresni óhajtának, forduljanak a cs. és kir. szab.

Zentler-féle
 férfi- és gyermekruhák- raktárhoz Pécsen, király-utcza, Bazar épület, a városházával szemben.

Megrendelések pontosan és olcsón eszközöltetnek. — Meg nem felelő áruk kicseréltetnek.

! Olcsó csehországi tollu!

5 kiló uj, jóminőségű, fosztott, portól mentes tollu 4 frt 80 kr., 5 kiló finomabb 6 frt, 5 kiló hófehér, pehely-lágyaságú 9, 12, 15 frt; 5 kiló félpehely 6, 7 frt 20 kr, 9 frt; 5 kiló hófehér, pehely lágy, fosztatlan tollu 12, 15 frt. Pehely egy félkiló 1 frt 80 kr., 2 frt 40 kr., 3, 3 frt 50 krig.

Tűzött paplanok

igen jó minőségűek, darabja 2 frt 30 krtól fölfele.

Megrendelések franco utánvétellel eszközöltetnek.

Nem tetsző áruk becseréltetnek vagy visszavétnetnek.

A megrendelésnél kérjük a pontos czimet.

Benedickt Sachsel,

Klattau 475, Böhmen.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Kocsma-helyiség bérbeadó.

Pécsett, felső puturla-utca 28-ik számú házban a **kocsma-helyiség, nagy kerttel és fődött teke-pályával** folyó évi május hó 1-től bérbeadó. Bővebbet ott a házban.

Amerikai szőlővesszők eladása!

20000 drb.	Riparia Portalis gyökeres vessző	} Rihhertől behozott fajok	30	frt.
20000	„ Riparia Portalis sima vessző 50 cm.		10	„
1500	„ Colmár Rupestris sima vessző „ „		40	„
4000	„ Aramon Gausin Rupestris No. 1.		40	„
2000	„ Aramon Gauzin No. 2.		40	„
2000	„ Rupestris Monticolo a		40	„
2000	„ sima nemesített olasz risling a			
	zöld olvány portalis alanyra a		100	

Kapható:

Seligmann Benő

bortermelőnél Arányoson u. p. Pellérd.

Magyar Osztály-Sorsjáték

35007 pénznyeremény **7932000** korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben **Egy Millió** korona.

II. osztály Huzás 1896. márczius II—14-ig.			II. osztályu vétel-sorsjegyek árai:				III. osztály Huzás 1896. május 12—28-ig.		
Nyeremény	korona	korona	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	Nyeremény	korona	korona
1	100000	100000	40.—	20.—	4.—	2.—	1 jutalomdíj	600000	600000
1	60000	60000					1	400000	400000
1	40000	40000					1	300000	300000
1	30000	30000					1	200000	200000
1	20000	20000					1	100000	100000
1	15000	15000					2	40000	80000
1	10000	10000					2	20000	40000
2	8000	16000					5	10000	50000
8	4000	32000					10	8000	80000
10	2000	20000					34	6000	204000
13	1000	13000					100	2000	200000
100	400	40000					200	1000	200000
860	200	172000					2650	200	530000
9000	120	1080000					22000	150	3300000
10000	nyeremény összesen	1648000					25007	nyeremények és egy jutalom	6284000

Ezen eredeti árakon kívül II. osztályu sorsjegyek megrendelésénél ajánlott levél portója és nyeremény-jegyzék díja fejében 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlási díj és 2 nyeremény-jegyzékért 40 kr. küldendő be.

Ezen 57 nyeremény közül az utoljára kihúzott kapja a 600 000 korona jutalomdíjat.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLYY Budapest

Szervita-tér 3.

Szervita-tér 3.

Sürgönczim: **LOTTOHEINTZE Budapest.**